

Lang geleden leefde er in Rusland een knappe prins, die Ivan heette. Prins Ivan hield van zijn land en trok er graag op uit om de schoonheid van de natuur te bewonderen.

Op een morgen kwam prins Ivan bij een appelboomgaard. Van wie zou die boomgaard zijn? vroeg hij zich af. En waarom staat er zo'n hoog ijzeren hek omheen?

Nieuwsgierig als hij was liep hij naar het hek en gluurde naar binnen. De zon was allang op, maar in de boomgaard leek het wel nacht. Het was er aardedonker. De bomen stonden stram als soldaten in het gelid en tussen hun stammen door waren de omtrekken te zien van een kasteel. Prins Ivan voelde zich slecht op zijn gemak. Er was iets vreemds met deze boomgaard.

Opeens leek de lucht in lichterlaaie te staan. Prins Ivan keek omhoog en zag een schitterende vogel. Haar vleugels waren rood als vuur en haar veren flakkerden als vlammen in de nacht. Met een sierlijke beweging landde de Vuurvogel midden in de boomgaard. Ze strekte haar hals en schudde haar veren. Haar vurige gloed veranderde de appels aan de bomen in grote, rode toverballen en de nachtzwarte boomgaard in een helverlichte sprookjestuin.